

ЛЕВКЕМИЯ ПРИ МАЛКО ДЕТЕ

Дитер М., Германия

7 март 2011 година

„Шест седмици след първите симптоми на левкемия, имаме един напълно здрав „младеж““.

Когато аз и жена ми чухме за пръв път за Германската нова медицина през лятото на 2010 година, не се заинтересувах особено, тъй като в семейството ми нямаше никакви здравословни проблеми. Но скоро след това се случи нещо изключително. Бих искал да споделя историята с вас.

В края на 2010 година жена ми спря да кърми двегодишния ни син, тъй като имаме и дъщеря на една годинка, която се нуждаеше от повече мляко. Знаейки за GNM, жена ми беше наясно с последствията от един евентуален конфликт, но в този момент тя не мислеше много за това, защото беше пренатоварена с едновременно кърмене на двете деца.

Някъде в началото на 2011 година синът ни започна да вдига висока температура. За няколко часа тя достигна 40 градуса. Отначало той премина една фаза на почти 48 часов непрекъснат сън, след което започнаха осезаеми болки. Къде усещаше той болки? Когато посочи горната и долна челюст, всичко стана ясно. Това беше точно областта, свързана с кърменето. Сега разбрахме, че той е преживял отделянето от гърдите на мама като „Мама не ме обича вече!“, че е разрешил своя „конфликт на самообезценяване“ („Мама отново ме обича!“) и сега се намира в лечебна фаза.

Жена ми е бивша медицинска сестра, а аз работя в Бърза помощ от почти 20 години. Това означава, че сме запознати с обичайния начин на протичане на болестта. Ето защо ни костваше значителни усилия на волята, за да позволим на лечебния процес да продължи без консултация с никакви лекари. Знаехме, че след един кръвен тест синът ни ще бъде незабавно изпратен в болница, където щеше да бъде изложен на опасността от третиране с химиотерапия.

Ваготоничната фаза продължи и през следващите дни. Той спа доста, имаше периодични силни болки и изглеждаше доста болен. Не можеше дори да се изправи, когато се опита да ходи сам – просто се строполи на пода. Освен това имаше и спонтанни епизодични кръвотечения от устата и от бузата (както, когато някой изтиска пъпка). Но ние продължавахме да държим здраво идеята, че това е част от лечебната фаза.

Температурата спадна след четири дни, но болката остана. Това продължи около четири седмици. Тъй като знаехме всичко за алопатичната диагноза „левкемия“, запазихме пълно мълчание за състоянието му пред приятелите ни. През цялото време аз се ровех из книгите за Германската нова медицина, за да се уверя, че постъпваме правилно.

Включихме и трите си по-големи деца (на 8, 10 и 11 години), за да могат да видят как протича една смислена биологична програма.

И досега ние сме все така удивени как едно малко дете, което имаше всички класически симптоми на „рак на кръвта“, успя да оздравее напълно от самосебе си! През цялото време майка му положи свръх усилия в грижите за малкото момче, като му показваше, че нито го пренебрегва, нито предпочита останалите пред него.

Шест седмици след като започна температурата и се появиха първите типични симптоми на левкемия, ние имаме един напълно здрав „младеж“, който се радваше на пълно здраве и жизненост.

Преизпълнени сме с радост и благодарност!

ЗАБЕЛЕЖКА: Натиснете тук, за да прочетете статията на д-р Хамер за Смислената биологична специална програма левкемия .

Преведено от оригиналния немски документ

Източник: www.LearningGNM.com